

PERIÒDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«JOVENTUT NACIONALISTA»

Sortirà dugues vegades cada mes
Carrer del Portalet, 2 :: Telèfon

SUBSCRIPCIÓ
UN TRIMESTRE . . . . . 1 PESETA

Any III.

Granollers, 21 març de 1920

Núm. 50

ORIENTACIONS POLÍTiques

En aquest interval de silenci en que ha permanescut la nostra Revista, degut a la inacció del poble durant les crisis socials, n'ha sobrevingut un nou període de més activitat i de més energia, puig en la nostra professió de fe per la causa que llitem i per la vera amor que sentim per la nostra comarca, volem donar-li la sensació del treball que portem a cap per a dignificar més el nostre ideal, posar el districte al nivell de les corrents nacionalistes que's respiren per tot Catalunya i deslliurar al poble de l'opressió política en que viu.

Mai com ara hem sentit la necessitat de la nostra intervenció en els afers polítics del Vallès, perquè la nostra obra era moguda d'un esperit de transacció i a remolc d'una disciplina de partit. La «Joventut» ha tingut de viure alletargada, desconsiderada de tota intervenció política i aguantant les contractuals conveniències dels partits polítics que lluiten a Granollers.

Nosaltres, que no pretenim fer servir d'escambell l'ideal ni la política, volem que l'opinió seriosa tingui on poguer esplaïar llurs sentiments polítics i acullir-se a una entitat qual norma sigui la rectitud de criteri en l'obrar.

La justificada mal-fiança, el greu perill de que la comarca nostra del Vallès, caigui en mans que li arreballarien la seva bella parensa catalanista per virtut de les maquinacions dels nostres adversaris i adversaris del poble català, han fet que'l criteri de la «Joventut Nacionalista» es manifestés unànim — com ho palesà la reunió general darrerament celebrada — en regonèixer l'absoluta precisió de que fos l'entitat nostra la que iniciés una forta campanya de reacció nacionalista, substituïnt d'aquesta faisó negligències i potser ineptituds doloroses.

Com a fermança de que la nostra obra devingui fruitosa, hi ha la gran i enèrgica voluntat que'ns alenta; heus aquí que, en adoptar actituds, diem temeraries, fem

mes cabal dels apremis de la realitat que de tot escrúpol que pot devenir un irreparable fracàs.

Per això la «Joventut Nacionalista» vol extendre la seva acció en terres vallesanes, confiada i certa d'encomanar arreu l'entusiasme de la noble empresa.

Judiquem arribat el moment de desplegar la nostra bandera, perquè el flameig de les barres que simbolitzen la pàtria catalana cobreixi la vigorositat de les fortes joventuts vallesanes, salvaguardia de victòries oviradores.

ALBERT COMPTE.

Treball literari llegit per D. Frederic Alfonso, el dia 7 del mes present, a l'Orfeó Granollerí

Tots coneixeu ben bé la faula de la *Cigala i la formiga*; i tots també heu sentit ponderar el treball afanyós i la previsió de la segona i la despreocupació i bojeria de la primera que, canta que cantaràs, passa i passa els dies de sol a sol, sense cercar una engruna per l'avenir.

Son els dos símbols clàssics del treball i de la vagància; i per al enteniment dels que's tenen per entenimentats, la formiga és exemple d'ensenyança viva i la cigala mostra inconeussa de que els que s'entrenen en les cabòries del sentiment, i cantan, i riuen, i ploren, i esvaloten i criden, i sols hi pensen en cançons i versos, i resten embadalits davant d'una posta de sol, i s'aturen escoltant la sinfonia dels alegres sons d'un xaragall rialler i bellugadís que baixa saltironant per entre penyes i catifes de verdor, son uns poques-soltes, uns beneïts, uns insolvents de la serietat, i, per tant, dignes de menyspreu i olvit de tota persona que per equilibrada i de bon seny es tingui.

Però jo penso, i així ho dic: si tot va sortir de la ma de Déu, que es nort de tota sapiència, ¿per què aquesta divisió en bó i dolent? ¿Què seria el cel sense colors, i la nit sense aubada, i els camps sense flors, i la vida sense rialles? ¿Quin viure seria el nostre sense sotrats; caminant sempre per la planúria immensa del egoisme; sense una cançó en els llabis, ni una caritat en el cor, ni una idea de sacrifici en la pensa; sempre iguals, treballant i afanyant-se sens un esplai, sens un ideal, com un pecat sense redempció; com un càstic infinit; com una expiació sense misericòrdia?... En la nostra vida no hi

hauria primavera: somnis d'amor i visions nequitoses d'ideals insospitats. En la nostra vida no hi hauria istius: força plena que arbora el nostre cor i el porta a les mes heroiques accions i als mes sublims sacrificis. En la nostra vida no hi hauria la tardor tremp de l'esperit que'ns fa ecuàcims i serens; i en la vida no fora l'hivern, l'estació de ferme; el port d'on no s'en surt mai més. Tot fora gris, pla, ensopit; malaltia sens guariment; caminar sense el descans; lluita sense premi; oració sense fè; ni amor, ni odi, ni record, ni esperança; nit eterna sense la guia lluminosa del estel de Nazareth...

Mes nosaltres, com les cigales, cantem. I veus ho-aquí com per aquesta forma primitiva d'expansió del sentiment esdevenim alta especulació filosòfica, perquè si el Creador es justicier, també es misericordiós i magnànim i perdona, i el perdó es poesia, i la manifestació mes viva de la poesia de les coses és el cant. I jo us dic que el cant, a més, es la força que serveix de resclosa a l'Humanitat, dominant les passions i barrant la sortida dels mals pensaments. Per això quan cantem som bons, i la cançó serà alegre o trista, però sempre es emoció sana i vigorosa, i honrada i bona; i sinó digueu-me; ¿sabeu de cap acció dolenta engendrada per una cançó? Quan l'home comet un crim ¿canta?, no; perquè la cançó ha fugit de la seva ànima envilida com l'armini fuig del fang i de les aigües pantanoses per no facar la puresa de la seva vesta blanquíssima. La cançó sols hi nia en aquells cors plens d'amor i de bondat, i d'aquí, precisament, li ve tota la seva força.

¡I quina força la de la cançó!

Tot ho sojorna, tot ho domina, tot ho endolceix; tot ho amanyaga; en la tristesa ens aconsoa, en la lluita ens anima, en la derrota ens aconorta, en la opresió ens esperança i en la plenitud ens confirma. Beneïda cançó, per sempre beneïda sies! Tu ets l'única religió sense heterodoxia; i vosaltres, cantaires, sou els sacerdots que oferiu llurs sacrificis, i vosaltres, dones, sou les vestals que gardeu el foc sagrat de la cançó — que és com el foc sagrat de la pàtria — en aquest temple immens i radiant que integra la terra catalana.

Si gran es la cançó ¡qué gran es el seu temple! Des de els paisatges nevats dels Pirineus i de la comarca olotina als camps sempre verds i ubèrrims de les terres lleidatanes i a les platges ubriagades de sol i aromes salines de la costa de llevant, heus-aquí el temple grandíós on les cançons son les pregaries que munten vers l'Infinit.

Tots els pobles cantan, no hi ha dubte. Els uns son les seves cançons melangiosos crits d'enyorança; en altres son com a neguits de deslliuranga rectilínea, de primer terme, sense l'ample sentit de la perspectiva; sols quan estan de festa i dançen, entonen altres pobles les seves cançons; i no'n parlem dels que taquen sos llabis, com a màxima expressió del seu cant, amb la tonada grollera del *cuplet* de moda.

Catalunya canta i es el seu cant seguit i enyorança de pretèrits esplendors; es el seu cant festa i joia del esperit; es el seu cant esclat de la virilitat de la seva ànima i es el seu cant clam arborador de llibertat.

Aquesta es la força del seu cant i per això es forta Catalunya.

Cantem, doncs, companys, cantem de sol a sol com les cigales; cantem amb veu clara i plena la cançó nostra, aquesta cançó feta del moll dels nostres ossos, vivcada amb la sang de les nostres venes; aquesta cançó que es la nostra vida; la cançó augusta de la Pàtria que'ns farà mes dignes i triomfants.

FREDERIC ALFONSO

La política de la «Joventut» al Vallès

L'anunci dels nostres propòsits d'intensificar l'actuació política de la «Joventut» que constavem en la edició passada, ha tingut una immediata percussió. Els correligionaris nostres i singularment els nacionalistes de la comarca, han presentat tot seguit llur oferiment de col·laborar a la nostra campanya.

Nosaltres esperàvem que aquest fet havia de produir-se, puix en el minvament que ha experimentat la nostra preponderància política, sempre havem cregut que no era la comarca del Vallès que abandonava al nacionalisme, sino que el nacionalisme abandonava a la comarca.

Per a deixar establerta una associació filial de la «Joventut» de Granollers, el pròxim diumenge els nostres amics celebraran un acta polític a Santa Eulalia, on s'hi aplegaran els correligionaris de aquella població i els de Llíssa que han d'integrar la dita del·legació.

Successivament donarem compte de les noves associacions que la «Joventut Nacionalista» anirà establint al Vallès, i, en aquest sentit son ja ultimades les gestiones amb nacionalistes de nombroses poblacions.

Davant de l'entusiasme que arreu es manifesta i a judicar pel nombre considerable d'adhesions que la nostra campanya va assolint, es ja clarament ovirador el magnífic redressament del sentit nacionalista en la nostra benvolguda comarca vallesana.

Are cal només que tothom qui tingui el deure d'ésser un col·laborador, no ho obli i quiscun mesuri llur responsabilitat.

El tabac a Granollers

Feia dies que tots els fumadors esperaven, o millor esperavem la *saca* que els estanquers de la vila tenien de fer el dissabte de la darrera setmana i que segons veus havia d'ésser *kolosal*.

Mes vingué el dia senyalat i prompte ens donàrem compte de que havia sigut un *timo* tot lo que's venia repetint dels bons intents de l'arrendatari i en cas contrari que'ns les havíem amb uns estanquers que eren una colla de... vius.

Estanc va haver-hi que al cap d'una hora ja havia

acabades totes les *labors*, amb tot i repartir-lo amb compte-gotes. Com es natural, el pacient i desilusionat fumador s'entregà a tota mena de comentaris i per cert gens favorables per a els estanquers i autoritats.

Davant de tanta desorientació, ferem propòsit d'esbrinar quelcom referent al tabac, i, al efecte, ens dirigirem al nostre volgut i particular amic En Manuel Montañà, el qual, amb una amabilitat que li agraïm sumament, ens donà les següents notes, que per creuer-les interessantíssimes les oferim a nostres llegidors, tal com les rebem i no sense que per çó passem per alt de dir que, amb les dades a la vista, hom tot seguit es dona compte que els estanquers son els principals encubridors dels acaparadors, d'aquests *pasigants* de darrera hora que *afavoreixen* als amics amb molta mes barra que vergonya

Tabac entregat als estanquers de la vila en la *saca* del dia 13 del mes que som:

1600 cigars de	0'25 ptes.
6400 »	0'20 «
800 "	0'07 i mig
450 paquets de cigars coneguts per <i>señoritas</i>	1'75 »
400 » cigarrets de	1'00 »
3000 »	0'60 »
2800 »	0'50 »
200 pots de picadura de	2'80 »
300 » »	2'40 »
4000 » »	0'20 »

que importan un total de 8207'50 ptes.

Vegis el següent estat comparatiu de l'impost en pessetes del tabac entregat a les expendedurries expressades en els dos primers mesos del corrent any, en relació amb els mateixos dels dos anteriors:

	1918	1919	1920
Gener	16,588'20	17,934'20	16,643'00
Febrer	18,605'10	18,005'75	15,529'40

Havem de fer present que si be la població flotant de la vila avui es major que abans amb motiu de la vinguda del Batalló de caçadors d'Estella, els individus que el componen no poden adquirir tabac dels estancs, perquè l'administració del mateix te *saca* particular i per tant, no va compresa en l'anterior estat.

Com diem abans, avui renunciem a tot altre comentari, sense que això vulgui dir que no el fem un altre dia.

§ VOLANDERES §

PRIMAVERA TORNA

Bell mitx del paisatge assolèiat, en sojorn de magnífic esbasallament primaveral, he percebut l'imperi fisiològic d'esplicar la bellesa.

Les idees i les emocions d'art, sentien afany de permanència, però mai la turpitud de l'acció havia sigut tan perplexa.

Un esforç de la ment, era un decandiment de la sensibilitat, i el risc de perdre l'encís, era imminent.

Sopradament, he percebut la melodia d'un aucell que, posat dalt d'un arbre, feia l'elogi que jo deixo inèdit. —NYAPAS.

NOTICIARI

En la passada edició endreçavem un prec a l'Ajuntament encarrilat a que posés cura a l'estat dels nostres carrers. Havem observat que han sigut preses algunes mesures que consisteixen en barrar el fanc del mixte de la via i deixar-lo apilotat a la cuneta.

Cal que les coses es fassin millor puix en aquest cas, tant dolent es el mal com el remei.

Ultra la deixadesa que suposa deixar els pilots de fanc a la via pública, la voluminosa capa de fanc extreta, ha deixat ensotat el molí del pas.

Voldriem que'l Municipi, demostrés son interès d'atendre les coses justes, i que posés tot seguit en pràctica l'extracció del fanc i l'engravament dels carrers que ho reclamen, gestionant prop de qui procedeixi pel que respecte a la carretera.

Tal com dèiem en el número anterior, la «Joventut Alhambrina» posà en escena *El anillo de hierro*. Donada la grandesa de l'obra varem anar-hi deleitosos de mirar-lo si varem sortir-ne satisfets de la tasca que ve realitzant.

L'últim diumenge varen representar *La chicharra*, *Los guapos* i *El duo de la Africana*. Aquesta última fou un èxit verdader.

Cal esmentar la bona interpretació de l'orquestra *La Catalana*, sobretot en *El anillo de hierro*, on tenia per lluir-se-hi. Va fer-ho de debó.

A l'Unió Lliberal està actuant la companyia Segura-Civera, obtenint èxits ben francs en les obres que venen posant-nos en escena.

La senyora Otto i el senyor Segura son prou per a fer-se simpàtics a tots els públic.

El darrer dijous uns empleiats municipals, secundats per individus de la guàrdia civil, impediren que els carros dels concurrents al mercat siguessin deixats a la carretera, com venia succeint de temps immemorial i se'ls obligava a col·locar-los pels carrers de l'interior.

Havem de fer avinent a les autoritats locals, que tal mesura vindrà a afavorir notablement als que's dediquen a endreçar, lo que no ho es prou dels esmentats carruatges, i que per lo tant es deu desplegar una major vigilància a fi d'evitar-ho.

SABÓ

BARANGÉ

: : GRANOLLERS : :

BARCELONA : GIRONA

FERREER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York
L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust, en els genres, en
el tall perfeccionat i en la con-
: : fecció acurada : :

Pelai, 34 1°. 2^a. Barcelona

CARULLA ORIACH

I COMPANYIA

MATERIALS PER A CONSTRUCCIONS
PREUS ECONÓMICS

REPRESENTANT

FRANCESC PI

Prim, 14 bis. Granollers

DROGUES I COMESTIBLES

DE

JOSEP ARMENGOL

(SUCCESSOR DE RAFEL ESMANDIA)

PLAÇA PERPINYÀ, 27

GRANOLLERS

Gran dipòsit d'àcids sulpurosos, Soses per
a industries i agricultura, Sofres, Sulfats de
ferro, Gasolina per a autos i Petrolí Refinat
Olis, Linassa, Aiguarràs, i demés materies
per a pintures

PREUS LIMITATS AL POR MAJOR

ANTIGA I ACREDITADA

MATALASSERIA

TORRENTS

Matalassos, Llanes, Robes, Mira-
guano, Suru, Borres, Encerats,
Pells per a llits, Adredons
i demés articles del ram

Es renten i es passen llanes per la màquina

PROMTITUT EN ELS ENCARRECS

CLAVÉ, 5

GRANOLLERS

BANC DE GRANOLLERS

CAPITAL SOCIAL, 2.000.000 DE PESSETES

CARRER D'EN CLAVÉ, 34

TELÉFON NÚM. 50

ORDRES DE BORSA : CUSTODIA DE VALORS : DES-
COMpte DE CUPONS I D'EFECTES COMERCIALS, ETC.

Próximament la sucursal de S. Celoni inaugurarà les operacions amb el públic

XOCOLATES

PUCHADES

Son els millors — Demanis a totes
les pastisseries i en la confiteria de

Enric Puchades

Plaça Major, 18

GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL A GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER D'ANSELM CLAVÉ, 18

GRANOLLERS

LLUIS SERRA GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA - DESCOMPTE DE LLE-
TRES - CHECS PAGO DE CUPONS - COMPRA I VENDA DE
:: TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA ::

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 - Telèfon 145

GRANOLLERS